

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerrækken.

Christmas Møller: Det Spørgsmaal, der nu er blandet ind i Debatten, og som vi har faaet Lov til at drøfte, synes jeg nu ikke blot opmuntrer til Smilet; jeg synes ikke, det er saa opmuntrende, at det kan smiles bort. For det første kan man om alle tre Partier, eller i hvert Fald om de to af dem, sige, at de meget nødig har villet have dette frem — disse Partier, hvor demokratisk Aabenhed skal herske! Dernæst har man Lov til at sige, at i baade Det frie Folkeparti og Danmarks Retsforbund — jeg ser her bort fra Det kommunistiske Parti, som kun tilstræber, at det hele gøres saa urimeligt som muligt — har der altsaa været den alleralvorligste Drøftelse af det, som man nu kalder et teknisk Samarbejde, men altsaa dog et Samarbejde med et Parti, som man ellers siger man ikke har det fjerneste til fælles med, et Parti, som man vel vil gaa imod saa godt som nogen. Denne Afsløring af de Herrers hele Stilling kommer vi tilbage til en anden Gang. De Herrer skal ikke tro, de kan smile det bort.

Pürschel: Det forekommer mig at være en god parlamentarisk Skik, at man, naar man foreslaar en Dagsorden, faar en Erklæring fra Regeringen om, hvorvidt den kan modtage denne Dagsorden. (*Hartvig Frisch:* Jeg sagde: paa Regeringens Vegne ogsaa). Hvis det ærede Medlem nu havde tiet stille, havde han været lykkeligere denne Gang. Det var denne Erklæring, der nær var kommet til at mangle denne Gang ved Begyndelsen af denne Forhandling. Thi paa det Tidspunkt, da Formanden var ved at afslutte Forhandlingerne, forelaa der endnu ikke nogen Udtalelse fra Justitsministeren om, hvorvidt han kunde modtage Dagsordenen. (*Afbrydelse:* Jo, Jo!). Nej, den kom senere. Det gør mig ondt, at den højtærede Indenrigsminister ikke har Hukommelsen med i Dag. Saa fortjener det naturligvis megen Anerkendelse, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, efter at mit Parti har bjærget Situationen parlamentarisk i Land, virkelig kommer til Vinden og sætter sig til at brygge en Dagsorden, men naar denne Dagsorden saa indeholder Elementer, om hvilke Formanden siger, at det vil han henstille man ikke diskuterer, kan man ikke beundre den Behændighed, hvormed Dagsordenen er affattet. Thi hvilken Vinding er der i at faa et Folketing

til at udtale sig om en Sag, om hvilken dets Formand har erklæret, at der ikke kan diskuteres? (Afbrydelse). Det kan ikke diskuteres, det er Formandens Afgørelse med Hensyn til Hovedpunktet i den socialdemokratiske Dagsorden, det Punkt, hvori den adskiller sig fra den konservative, bortset fra, at den er slettere skrevet paa det Punkt, hvor den ligner vor, men det er der ikke noget at sige til.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen tuller jo rundt som den naive Mand, han forhaabentlig er. Jeg siger forhaabentlig, for hvis han ikke er grænseløs naiv, er han ved Forhandlingerne i Dag afsløret paa en Maade, som virkelig er meget beskæmmende. Det fremgaar af den Erklæring, der afgaves her om, at der „i den senere Tid“ ikke havde været ført Forhandlinger, som var velegnede til at vildlede Tinget, hvis der ikke var kommet Oplysninger fra anden Side. Det fremgaar ogsaa deraf, at han sagde om mine Udtalelser, at jeg havde vendt mig mod de arbejdsløse, skønt jeg udtrykkelig har sondret mellem de arbejdsløse og Kommunerne og vendt mig mod Kommunerne. Hvis det ærede Medlem ikke var i Besiddelse af denne i denne Forbindelse virkelig beundringsværdige Naivitet, maa man betegne dette som en grænseløs Perfidi, men Naiviteten bjærger det ærede Medlem i Land; i hvilken Tilstand, skal jeg gaa let hen over, for grusom er jeg ikke.

Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen talte om japanske Generalauditorer, hvis jeg hørte rigtigt. Han gør sig der skyldig i en teknisk Misforstaaelse. Den Slags findes kun i Ental, saa allerede af den Grund er hans Udtalelse misvisende, men det tilgiver jeg ham gerne, fordi den militaristiske Interesse i det kommunistiske Parti jo er af forholdsvis ny Dato, og de altsaa ikke kan være naaet saa dybt ind til Forstaaelsen af, hvorledes det hænger sammen; men de er dog naaet tilstrækkeligt dybt ind til, at det er mere end et Tankeeksperiment, at jeg skulde have et Skud Krudt, for i en af de Agitationstryksager, de har udbredt i den danske Hær, saa vidt deres Magt rækker, har der staaet at læse, at jeg skulde afskaffes, om fornødent ved Maskingeværernes Hjælp. Det er ikke blot Teori. De Herrer har gjort noget for at udbrede denne Teori i videre Kredse. Men det ser jeg nu stort paa, det betragter jeg som en behagelig Spøg. Jeg betragter virkelig Det kommunistiske Parti som staaende uden for Løven, saa længe Partiet har som Programpunkt dette, at de vil tage Magten her i Landet med Vold. Det har jeg spurgt de Herrer